

Sygn. akt II KZ 15/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie **M. G.**

ukaranej za wykroczenie z art. 98 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 maja 2013 r.,

zażalenia ukaranej

na zarządzenie Przewodniczącej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 7 marca 2013r.,

odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie II W .../12 Sądu Rejonowego w P.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, albowiem M. G. w żaden sposób nie wykazała wadliwości zaskarżonego zarządzenia. Należy podkreślić, że przedmiotem postępowania przed Sądem Najwyższym w niniejszej sprawie może być jedynie kwestia prawidłowości wydania zaskarżonego zarządzenia w świetle przepisów procedury karnej, a nie zagadnienia merytoryczne, związane ze sprawą,

w której ukaranej przypisano popełnienie wykroczenia i wymierzono za nie karę grzywny.

Tymczasem argumentacja zaprezentowana w zażaleniu sprowadza się w większości do powtórzenia stanowiska wyrażonego we wniosku o wznowienie, gdzie – jak to trafnie zauważył Przewodniczący II Wydziału Karnego Wydziału Sądu Apelacyjnego – nie wskazano na jakiegokolwiek z przesłanek wznowienia postępowania. Z tego też względu zaskarżona decyzja była uprawniona i trafna (zob. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 7 grudnia 2011 r., II AKz 472/11, KZS 2011/12/39, 1125059).

Trzeba jednak zauważyć, że w podstawie prawnej zarządzenia należało wskazać nie na przepis art. 429 § 1 k.p.k., ale na art. 530 § 2 *in fine* k.p.k., który - stosowany odpowiednio w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania (w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.) - przyznaje prezesowi sądu (przewodniczącemu wydziału, upoważnionemu sędziemu) kompetencję do odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sytuacji, gdy wniosek taki został oparty na innych powodach, niż te wskazane w art. 540, art. 540a i art. 540b k.p.k. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 maja 2009 r., III KZ 22/09, OSNKW 2009/7/59, Prok.i Pr.-wkł. 2009/11-12/21, Biul.SN 2009/6/18, LEX nr 503640).

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w postanowieniu.